

PRZESWIETLACZ

Niezależna gazetka szkolna | Dwumiesięcznik

Styczeń - Luty | 2019/2020

Szkoła Podstawowa im. Komisji Edukacji Narodowej
w Zagórzanach

Drodzy Czytelnicy!

Witam w nowym 2020 roku! Mam nadzieję, że okres świąteczny spędziliście w rodzinnym gronie.

Za nami już kilka miesięcy nauki. Czas spędzony w szkole płynie bardzo szybko. Już tylko kilka miesięcy i koniec roku szkolnego. Kto by pomyślał, że to tak szybko zleci?

W tym numerze naszej szkolnej gazetki, będziemy mogli przeczytać o urokach życia przedszkolanki.

Dowiemy się również o osiągnięciach, jakie dokonała nasza szkoła w zawodach sportowych. Znajdzie się również coś, aby poćwiczyć umysł - krzyżówka oraz rebus.

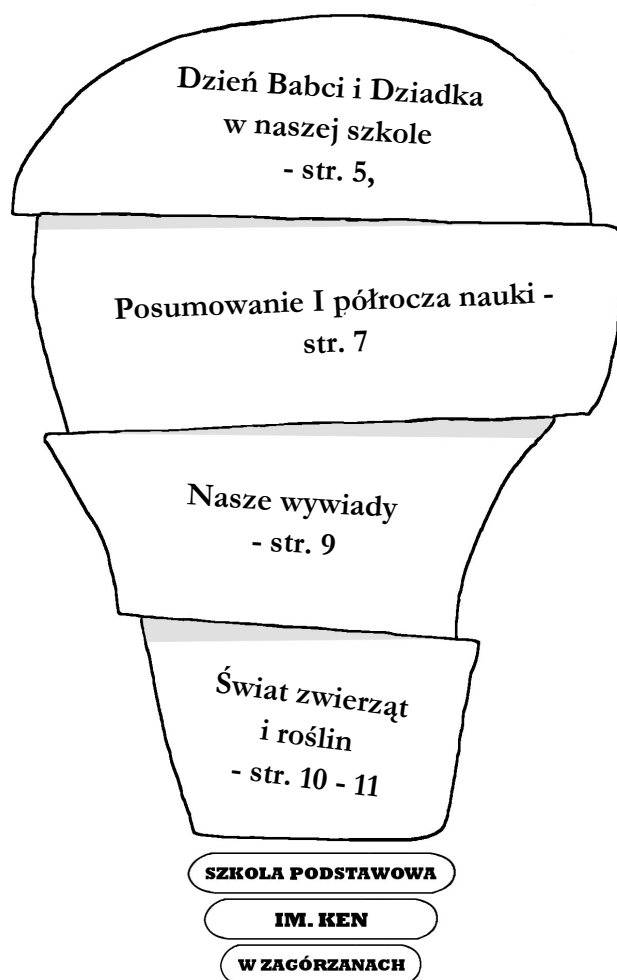
Przeczytamy również o bardzo znanym święcie, czyli Walentynkach. Pogłębimy swoją wiedzę na temat zwierząt. To tylko kilka przykładów, które znalazły się w tym numerze. Ciekawych tematów jest zdecydowanie więcej.

Mam nadzieję, że każdy czytelnik znajdzie temat, który go zaciekawi i z chęcią przeczyta dany artykuł.

Serdecznie zapraszam do przeczytania!

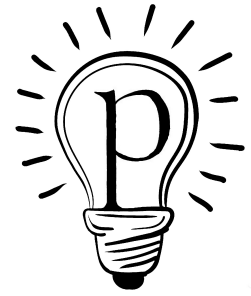
Natalia Wójcik – redaktor naczelna

W NUMERZE:

Wywiad z panią Marią Rybczyk - czytaj str. 2 - 4

Wywiad z panią Marią Rybczyk

Witamy serdecznie! Daria Dutka, Natalia Wójcik i Kinga Zielińska, jesteśmy redaktorkami szkolnej gazety „Prześwietlacz”. Czy mogłybyśmy przeprowadzić z Panią wywiad?

M.R.: Oczywiście, bardzo chętnie.

D.D.: Dlaczego zdecydowała się Pani na zawód przedszkolanki?

M.R.: Zdecydowałam się na ten zawód, ponieważ zawsze darzyłam dzieci wielką miłością i chciałam spędzać z nimi jak najwięcej czasu.

N.W.: Czy praca z dziećmi Panią satysfakcjonowała?

M.R.: Tak, bardzo mnie satysfakcjonowała. Uwielbiałam tę pracę. Darzyłam ją wielkim zaangażowaniem i zawsze z przyjemnością podążałam do zagórzańskiego przedszkola.

K.Z.: Gdyby nie wykonywała Pani tego zawodu, to czym zajmowałaby się pani?

M.R.: Od dziecka interesowałam się architekturą, aczkolwiek praca w przedszkolu była dla mnie bardziej interesująca, dlatego nie zmieniłabym tego zawodu.

D.D.: Jak długo pracowała Pani z dziećmi?

M.R.: Z dziećmi pracowałam przez 30 lat.

N.W.: Czy Pani praca była również pani pasją?

M.R.: Tak, naturalnie. Bardzo lubiłam pracować z dziećmi, którym mogłam pomagać na wczesnym etapie ich wkraczania w dorosłość.

K.Z.: Jak Pani dawała sobie radę z taką ilością dzieci?

M.R.: Grupy były bardzo liczne, ale dzieci nie sprawiały tak wielkiej trudności, abym nie mogła sobie z nimi poradzić.

D.D.: W co najchętniej lubiła się Pani bawić z dziećmi?

M.R.: Często bawiliśmy się w dom, w rodzinę. Uczestniczyłam również w zabawach, gdzie odgrywałam rolę sprzedawczyni. Dodatkowo często ingerowałam w dowolne zabawy wymyślone przez „moje pociechy”. Zawsze sprawiało mi to mnóstwo radości i z przyjemnością zgadzałam się na zaproszenia do uczestnictwa w figlach.

N.W.: Co robiła Pani, aby uspokoić dzieci, gdy płakały?

M.R.: Podczas gdy dzieci płakały, tęskniąc za rodziną i domem, starałam się je uspokoić, przytulić, zabawić czymś innym, aby tak bardzo nie myślały o swoim powodzie placzu. Często było to ciężkie, ale z reguły dzieci, zajmując się nową zabawą, zapomniały dlaczego przed chwilą tak intensywnie po ich policzkach płynęły łzy.

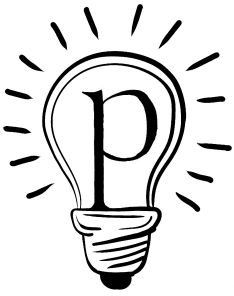
K.Z.: Czy ciężko było się Pani rozstać z pracą?

M.R.: Tak, było mi bardzo żal opuszczać tę przyjemną atmosferę, która panowała w naszym przedszkolu. Zawsze otoczona byłam dobrymi współpracownikami, dlatego po odejściu na emeryturę ciężko było mi się przyzwyczaić, że 1 września nie będę jak zwykle podążała do przedszkola.

D.D.: Dziećmi w jakim wieku zajmowała się Pani najczęściej?

M.R.: Najczęściej pod moją opieką były sześciolatki, aczkolwiek zdarzało się, że pod moje skrzydła wpadały również dzieci w innym wieku; młodsze lub starsze. Nie robiło mi to jednak dużej różnicy, każde dziecko kochałam równomiernie.

Wywiad z panią Marią Rybczyk

N.W.: Czy uważa Pani, że czytanie dzieciom rozwija ich wyobraźnię?

M.R.: Tak, jak najbardziej. Moim zdaniem więcej korzyści płynie z czytania książek niż oglądania telewizji, a w szczególności w tak młodym wieku. Ja osobiście pracując, mnóstwo czasu spędzałam na wspólnym czytaniu i śpiewaniu wraz z dziećmi. Super spędzaliśmy w ten sposób czas!

K.Z.: Czy ma Pani kontakt z obecnymi pracownikami przedszkola oraz panią dyrektorką?

M.R.: Tak, mam z nimi bardzo dobry kontakt. Często jestem zapraszana na różne uroczystości odbywające się w przedszkolu. Lubię również z własnej inicjatywy odwiedzać moje dawne miejsce pracy. Rozbudza to we mnie przyjemne wspomnienia.

D.D.: Czy według Pani dzieci bardzo się zmieniły?

M.R.: Moim zdaniem dzieci były kiedyś dużo bardziej zdyscyplinowane, rodzice nakładali na nie zdecydowanie większe kary, co dość korzystnie wpływało na ich wychowanie. Jednakże w obecnych czasach najmłodsze pociechy są równie żywe i wesołe, dokładnie tak, jak kilkanaście lat temu.

N.W.: Czy gdyby Pani mogła, wróciłaby Pani do tego zawodu?

M.R.: Tak, jak najbardziej. Bardzo lubiłam tę pracę i jestem pewna, że nauczanie w obecnych czasach nie sprawiłoby mi większych trudności..

K.Z.: Czy chciałaby Pani pracować w obecnych czasach?

M.R.: Tak, gdybym miała taką możliwość, chętnie wróciłabym do nauczania w przedszkolu. Będąc na emeryturze, zastępowałam przez krótki czas moją koleżankę. Był to bardzo przyjemny powrót do nie tak odległej przeszłości i bardzo miło wspominam owe zastępstwo.

D.D.: Czy uważa Pani, że dzięki nowym technologiom praca przedszkolanki zmieniła się?

M.R.: Zdecydowanie tak. Jeszcze kilka lat temu dostęp do pomocy dydaktycznych, którymi obecnie posługuje się przedszkole, był dużo bardziej okrojony i mniej dostępny. Mnóstwo czasu spędzałam na samodzielnym przygotowywaniu pomocy, które ułatwiały mi pracę z dziećmi. Jednak nie zmienia to faktu, że bardzo lubiłam tę pracę.

N.W.: Jakie były wady i zalety pracy jako przedszkolanka?

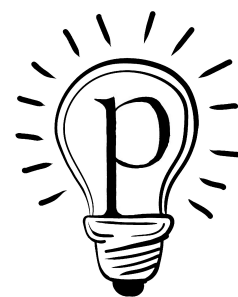
M.R.: Nie przypominam sobie żadnych wad, aczkolwiek zalet było mnóstwo. Przede wszystkim najważniejszy był dla mnie kontakt z dziećmi, którego nic mi nie ograniczało. Każdy dzień spędzałam w towarzystwie małych szkrabów, co przynosiło mi ogromną satysfakcję, dlatego nie potrafię w obecnej chwili wymienić żadnych wad. Była to wręcz praca idealna!

K.Z.: Czy od zawsze chciała Pani pracować jako przedszkolanka?

M.R.: Tak, była to praca, która interesowała mnie już od dziecka. Na szczęście miałam możliwość, aby kształcić się w tym kierunku, więc praca przedszkolanki, którą otrzymałam po odpowiednim przygotowaniu pedagogicznym, była spełnieniem moich dziecięcych marzeń.

Wywiad z panią Marią Rybczyk

D.D.: Jaka była Pani najzabawniejsza historia z przedszkola?

M.R.: W obecnej chwili nie przychodzi mi do głowy ze szczegółami żadna z historii, jednak mogę zaręczyć, że było ich mnóstwo. Dzieci potrafiły opowiadać mnóstwo kawałów. Niektóre z nich miały naprawdę ogromne poczucie humoru, co sprawiało, że nigdy się z nimi nie nudziłam. Jednym słowem mówiąc, praca w przedszkolu była nie tylko obowiązkiem, ale również i ogromną zabawą.

N.W.: Za czym najbardziej Pani tęskniła po odejściu z pracy?

M.R.: Z pracy odeszłam 1 stycznia 2005 roku, czyli stosunkowo niedawno, bo tylko 15 lat temu, ale od tego czasu bardzo brakuje mi nieprzerwanego kontaktu z dziećmi. Przez 30 lat pracy bardzo się do nich przyzwyczaiłam i ciężko było mi przestawić się na inny tryb życia. Gdybym mogła, chętnie wróciłabym do mojej wcześniejszej pracy.

K.Z.: Co najbardziej sprawiało Pani przyjemność w pracy z dziećmi?

M.R.: Najbardziej uwielbiałam wspólne zabawy oraz rozmowy. Sam kontakt z małymi pociechami był dla mnie największą przyjemnością. Razem spędzony czas zawsze będę miło wspominać.

D.D.: Czy są jakieś dzieci, które szczególnie zapamiętała Pani z lat pracy? Jeśli tak, to dlaczego?

M.R.: Oczywiście, najbardziej pamiętam dzieci, które były energiczne i żywe. To one szczególnie zapadły mi w pamięć. Nie wymienię dokładnie ich imion, lecz gdy tylko zamykam oczy, ich roześmiane buzie od razu pojawiają się w mojej głowie.

N.W.: Czy tęskniła Pani kiedyś za dziećmi, które odeszły z przedszkola?

M.R.: Tak, niektórych dzieci bardzo mi brakowało. Wprawdzie po latach często spotykam się ze swoimi „byłymi” uczniami, jednak to nie to samo. Krótka rozmowa nie zastąpi kilku lat wspólnych zabaw.

K.Z.: Co lubi Pani robić w wolnym czasie?

M.R.: W wolnym czasie uwielbiam rozwiązywać krzyżówki. Bardzo mnie to odpręża i sprawia, że na chwilę zapominam o codziennych obowiązkach. Lubię również czytać. Jak już wspominałam, książki rozwijają wyobraźnię, nie tylko dziecięcą.

D.D.: Jakie jest Pani największe marzenie?

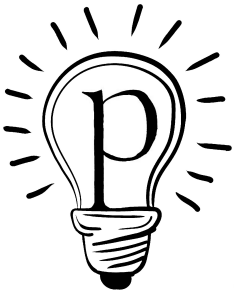
M.R.: Mam wiele marzeń, ale przede wszystkim zależy mi na tym, aby moja rodzina była szczęśliwa, niczego jej nie brakowało oraz przede wszystkim, aby każdemu z jej członków dopisywało zdrowie!

D.D., N.W., K.Z.: Serdecznie dziękujemy Pani za przeprowadzony wywiad.

M.R.: Również dziękuję.

Daria Dutka
Natalia Wójcik
Kinga Zielińska

Dzień Babci i Dziadka

W Polsce Dzień Babci obchodzimy 21 stycznia, a Dzień Dziadka 22 stycznia. Jest to całkiem nowa tradycja, bo wywodzi się z PRL. Od 1966 roku dziękujemy naszym ukochanym babuniom za to, że zawsze nam coś upieką, ucałują nas lub pocieszą. Co ciekawe, naszych seniorów czcimy dopiero od 1981 roku. Pamiętajmy o nich wszystkich i podziękujmy im za ich trud. Dzieci w szkołach i przedszkolach zawsze celebrują to święto, więc dlatego my nie wystawiamy tych pięknych przedstawień, nie mówimy tych niesamowitych wierszyków. Przecież to dziadkowie pocieszają nas w chwilach słabości, chwalą, gdy coś nam się uda. Dlatego złożmy im nasze najserdeczniejsze życzenia. Bez nich nic nie byłoby takie samo, więc świętujmy, bawmy się, wręczajmy kwiaty. Właśnie tak wygląda ten zwyczaj u nas, lecz jak jest w innych krajach! Niektórzy z nas nie mają ukochanych staruszków w kraju, więc trzeba też poznać inne tradycje. W Stanach Zjednoczonych i Kanadzie obchodzimy Narodowy Dzień Dziadków. Ustanowił go ówczesny prezydent Jimmy Carter. Obchodzi się go w pierwszą niedzielę po święcie pracy. W tym roku przypada to na 13 września. Jego symbolem jest niezapominajka. W Wielkiej Brytanii funkcjonuje ta sama nazwa, lecz data Narodowego Dnia Dziadków zmienia się na pierwszą niedzielę października. Tę tradycję obchodzi się też w Brazylii, Hiszpanii czy Bułgarii.

Jakub Lewiński

Walentynki

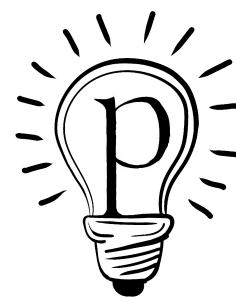
Walentynki - święto zakochanych przypada na 14 lutego. Nazwa pochodzi od św. Walentego, a jego główny symbol to czerwone serce oraz Kupidyn zwany potocznie Amorem. Zwyczajem w tym dniu jest wysyłanie listów zawierających wyznania miłosne, które bardzo często pisane są wierszem oraz obdarowywanie się drobnymi upominkami. Możliwe, że obchody tego dnia wywodzą się ze starożytnego Rzymu. Święto wówczas nosiło nazwę Luperkaliam, a jego patronką była bogini kobiet i małżeństwa - Junona. Do Polski obchody walentynkowe trafiły wraz z kultem św. Walentego z Bawarii i Tyrolu, jednak popularność zyskały dopiero w latach 90 XX wieku.

W naszej szkole również nie zapominamy o tym święcie. Samorząd uczniowski samodzielnie wykonał skrzynkę, tzw. „Pocztę Walentynkową”, do której każdy uczeń mógł wrzucić kartkę z miłosnym wyznaniem lub życzeniami dla przyjaciela. Ostatecznie walentynek było aż tak dużo, że nie mieściły się one w pudełku. Każda klasa zadbała również o odpowiedni wystrój sal lekcyjnych. Od rana uczniów witaly czerwone serca oraz inne ozdoby. Oczywiście nie można zapomnieć o wspaniałej fotobudce ociekającej krwistoczerwonym odcieniem. To właśnie dzięki niej uczniowie mieli możliwość wykonania pamiątkowych fotografii, które na długo pozostaną w ich ciepłutko rozgrzanych przez Walentynki sercach. Niesamowity klimat temu świętu dodał Amor, który już od wczesnych godzin polował na samotne serca. Ostatecznie udało mu się ustrzelić kilku szczęśliwców, którzy najprawdopodobniej znajdą miłość swojego życia w 2020 roku. Mimo tego, że nie każdy miał swojego wybranka lub wybrankę serca, to i tak wszyscy uczniowie super spędzili to wyjątkowe święto!

Kinga Zielińska

Dyskoteka karnawałowa

Dnia 13.02.2020 roku, w czwartek o godzinie 16:00, w budynku naszej szkoły zorganizowana została dyskoteka karnawałowa. Wstęp na nią mieli uczniowie klas IV-VIII SP. Sala gimnastyczna na te kilka godzin stała się naszym parkietem. Na pięknie ozdobionej i idealnie oświetlonej podłodze, bardzo przyjemnie stawiało się kroki w rytm muzyki. Oprawą muzyczną zajęli się uczniowie klasy siódmej, którzy doskonale wiedzieli, w jaki sposób rozruszać zebrane towarzystwo. Kwestia zabaw należała do najstarszych uczniów, którzy doskonale wywiązali się z postawionego im zadania. Każdy z osobna wspaniale bawił się podczas „gorących krzesel”, „Kaczuszki” przypomniały dziecięce lata, „limbo” było idealną okazją do przetrenowania swojej giętkości. Rodzice przygotowali słodki poczęstunek, składający się z pączka, napoju oraz trzech mandarynek. Każdemu bardzo smakowało. O 20:00 zakończyliśmy zabawę i każdy bezpiecznie dotarł do domu. Te 4 godziny na długo zostaną w naszej pamięci. Dyskotekę można zaliczyć do udanych!

Kinga Zielińska

Dzień Kolorów

Ostatni dzień przed feriami upłynął w naszej szkole w milej i radosnej atmosferze. W tym dniu z inicjatywy Samorządu Uczniowskiego odbył się „Dzień Kolorów.” Do wspólnego świętowania zaangażowali się nie tylko uczniowie, lecz także nauczyciele oraz inni pracownicy szkoły. Wszyscy w tym dniu ubrali się na kolorowo, było miło i wesoło. W taki sposób każdy chciał pożegnać pracowity czas nauki oraz powitać nadchodzące ferie.

Martyna Machowska

Karnawał

Karnawał obchodzimy od święta Trzech Króli, czyli od 6 stycznia do Środy Popielcowej. Nazwa karnawał pochodzi od włoskiego carnevale, z łaciny: carmen levare ("mięso usuwać") bądź caro vale ("żegnaj mięso"). Oznaczało to pożegnanie mięsa, które rozpoczynało Wielki Post. Jest to okres zabaw, balów i podchodów. Dzieci czekają na niego, ponieważ jest to czas, w którym organizuje się bale przebierańców oraz dyskoteki. Karnawał w każdym kraju na świecie wygląda i obchodzi się inaczej. Jedną z atrakcji w czasie karnawału w Wenecji jest Lot Anioła. Co roku aniołem jest inna osoba. Włoska pływaczka Federica Pellerini była aniołem w 2007 roku, a amerykański raper Coolio był tą postacią w 2008 roku. Karnawał w Londynie odbywa się w sierpniu w Notting Hill. Festiwal trwa dwa dni: niedzielę i poniedziałek. Karnawał w Belgii (w Binache) został wpisany na listę niematerialnego dziedzictwa UNESCO (2003 r.) oraz uznany jako arcydzieło ustnego i niematerialnego dziedzictwa ustnego. Karnawał w Danii zaczyna się przed niedzielą wielkanocną i trwa przez siedem tygodni.

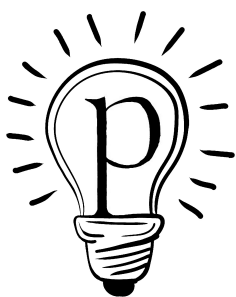
Daria Dutka

Tłusty Czwartek

Tłusty czwartek obchodzimy w ostatni czwartek przed Wielkim Postem. Jest to święto ruchome, które zależy od Świąt Wielkanocnych. W tym roku wypada ono 20 lutego. W tym dniu można się objadać bez wyrzutów sumienia. Zazwyczaj jest to dzień, w którym jemy dużo pączków oraz faworków. Życzę smacznego!!!

Daria Dutka

Podsumowanie I półrocza nauki w roku szkolnym 2019/2020

W minionym półroczu szkolnym uczniowie wykazali się dużą pilnością w nauce. Klasa I wraz z III uzyskała największą frekwencję: 96%. Za nimi ukłasyfikowały się klasa II, V i VI uzyskując 95%. Następnie klasa IV, VII i VIII zdobyły 94%. Najwyższą średnią ocen może pochwalić się klasa V: 4,48. Najniższą natomiast uzyskała klasa VIII: 4,1. Klasa IV i VI otrzymały taką samą średnią: 4,25, a klasa VII uzyskała 4,13.

Klasa I
Frekwencja: 96%
Klasa II
Frekwencja: 95%
Klasa III
Frekwencja: 96%
Klasa IV
Frekwencja: 94%
Średnia ocen: 4,25
Klasa V
Frekwencja: 95%
Średnia ocen: 4,48
Klasa VI
Frekwencja: 95%
Średnia ocen: 4,25
Klasa VII
Frekwencja: 94%
Średnia ocen: 4,13
Klasa VIII
Frekwencja: 94%
Średnia ocen: 4,1

Natalia Wójcik

Zawody w siatkówkę

Zawody te odbyły się 22.01.2020 r (środa) w Szkole Podstawowej w Szymbarku. Nasza szkoła wystawiła cztery kategorie wiekowe (dziewczeta młodsze, chłopcy młodzi, dziewczeta starsze i chłopcy starsi). W zawodach wzięły udział takie szkoły podstawowe jak:

szkoła z Ropiczy
szkoła z Zagórzan
szkoła z Kobylanki
szkoła z Kłęczan
szkoła z Szymbarku
szkoła z Stróżówki
szkoła z Dominikowic
szkoła z Bystrej

Rywalizacje między szkołami zaczęła kategoria wiekowa chłopców starszych. Szkołę w Zagórzanach reprezentowali uczniowie klas VII i VIII, Kacper Sierant, Patryk Brach, Dawid Orłowski, Bartek Dziki, Kuba Lewiński, Mikołaj Burkot, Szymek Fugiel, Kacper Ciapaj. Ostatecznie w zawodach zajęli oni **czwarte miejsce**.

Następną kategorią wiekową były dziewczeta starsze które zajęły **siódme miejsce** w zawodach. W drużynie wystąpiły takie osoby jak: Daria Dutka, Kinga Zielińska, Zuzanna Śliwa, Natalia Wójcik, Martyna Machowska, Oliwia Ćwikowska, Monika Szymczyk.

W składzie chłopców młodszych wystąpili: Kacper Ciulis, Miłosz Grabowski, Mikołaj Pyrcioch, Miłosz Pruchnicki, Piotr Ryba, Antoni Ciapaj, Jakub Dąbrowski, Bartosz Woźniak. Chłopcy młodzi zajęli **piąte miejsce**.

Dziewczeta młodsze zajęły **ósmo miejsce**, w składzie wystąpiły takie osoby jak: Milena Bogdan, Julita Pyznar, Wiktoria Kuk, Julia Środulska, Gabriela Hebrajska, Aleksandra Wołkowicz, Alicja Rutana, Amelia Wędrychowicz.

Trenerem/wychowawcą na zawodach był pan Ryszard Jamro.

Gratulujemy wszystkim kategoriom wiekowym!!!!

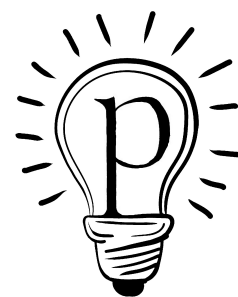
Mikołaj Pyrcioch

Ferie

Ferie to czas odpoczynku od nauki oraz szkolnych obowiązków. To dobra pora, aby poświęcić więcej czasu na poprawę swojej kondycji fizycznej poprzez uprawianie sportów zimowych, takich jak na przykład łyżwiarstwo, czy narciarstwo. Jest to także dobry czas na wspólne przebywanie w gronie najbliższej rodziny oraz przyjaciół. Jednakże zawsze należy pamiętać o bezpieczeństwie własnym i bliskich. Podczas ferii trzeba szczególnie uważać, gdzie się zjeżdża na sankach. Najlepiej wybierać stoki znacznie oddalone od dróg ulicznych, by uniknąć niepotrzebnych wypadków. Tak samo należy jeździć na łyżwach w wyznaczonych miejscach a nie na ledwo zlodowaciałym jeziorze. Poza tym należy ciepło się ubierać, by uniknąć odmrożeń. Mimo iż w tym roku ten czas wolnego nie zaszczylił nas dużymi pokładami śniegu i mrozu, to myślę, że wszyscy dobrze się bawili, pamiętali o bezpieczeństwie i przede wszystkim sownicie wypoczęli.

Martyna Machowska

Humor zeszytów szkolnych

Niezwykłe zdarzenie

Pewnego razu, przed lekcją angielskiego, uczniowie klasy szóstej jak zwykle czekali na nauczyciela. Kiedy nauczycielka długo się nie pojawiała, uczniowie zaczęli się martwić. Nagle usłyszeli pukanie z kancelarii dyrektora. W tej samej chwili drzwi do gabinetu otworzyła pani dyrektor, a zza nich wybiegła nauczycielka angielskiego. Okazało się, że nauczycielka została przez pomyłkę uwięziona w gabinecie przez samą panią dyrektor. Po tym wydarzeniu rozpoczęły się normalne lekcje.

Julia Środulska

Co warto obejrzeć?

Film pod tytułem „**My Little Pony: The Movie**” został wyreżyserowany przez Yayson'a Thiessen.

Jego premiera odbyła się w Polsce 06.10.17. Cały film opowiada o tym, jak główne bohaterki uczą się o magii przyjaźni. Gościnnie wystąpiła Sia ze swoją piosenką "Rainbow" - księżniczka Skystar. Królestwo jest zagrożone przez wroga, który chce ukraść magię. Najlepsze przyjaciółki udają się w podróż, aby ją odzyskać. Czy im się uda? Jakie na drodze spotkają przeciwności? Dowiesz się pod warunkiem, że obejrzyysz film.

" My Little Pony: Przyjaźń To Magia" ma 8 sezonów, każdy po 26 odcinków. Polecam ten film jak i osobną serię osobom, które uwielbiają świat fantasy jak i musicale.

Oliwia Ćwikowska

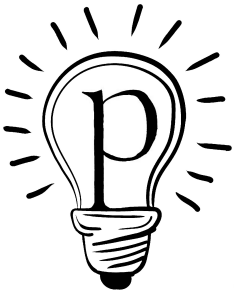
Reklama „Prześwietlacza”

Nudzi Ci się? Jeśli tak, to sięgnij po nasz Prześwietlacz! Znajdziesz w nim wiele ciekawych tematów. Odnajdą się w nim fani motoryzacji, gier komputerowych i wiele więcej! Sprawdź naszą gazetkę i baw się dobrze.

Zapraszam serdecznie :)

Bartosz Woźniak

Nasze wywiady, nasze wywiady

Pytający: Bartosz Woźniak

Odpowiadający: Miłosz Pruchnicki

1. Co jest twoją miłością życia?

Odp. Moją miłością życia jest piłka nożna.

2. Czy dostałeś kiedyś walentynkę?

Odp. Dwa razy w życiu dostałem walentynkę.

3. Jaki jest twój ulubiony przedmiot?

Odp. Biologia, gdyż bardzo lubię zwierzęta.

4. Co najbardziej lubisz jeść?

Odp. Najbardziej lubię jeść soczyste jabłka.

5. Czy chciałbyś być super bohaterem i ratować świat?

Odp. Bardzo chciałbym być super bohaterem i ratować świat.

6. Czy lubisz pracować w gazecie „Prześwielacz”?

Odp. Uwielbiam pracować w gazecie.

7. Czy starasz się otrzymywać dobre stopnie?

Odp. Staram się osiągać dobre oceny, ale nie chce mi się uczyć.

8. Co jest twoim największym marzeniem?

Odp. Moim największym marzeniem jest kupić swoje ulubione Camaro i pojechać do Kanady.

9. Czy lubisz przewodzić grupą?

Odp. Lubię przewodzić grupą, ale boję się, że popełnię błąd.

10. Czy znasz języki obce?

Odp. Znam trochę angielski, trochę niemiecki i kilka słów po rosyjsku.

Dziękuję za przeprowadzenie wywiadu

Bartosz Woźniak
Miłosz Pruchnicki

W.K.: Witam!

J.Ś.: Dzień dobry!

W.K.: Czy mogę zadać Ci kilka pytań?

J.Ś.: Tak oczywiście.

W.K.: Jak bardzo podoba ci się praca w „Prześwielacz”?

J.Ś.: Praca w „Prześwielacz” podoba mi się bardzo, ponieważ gdy napiszę artykuł, który znajdzie się w gazecie, mogę się nim pochwalić rodzicom.

W.K.: O czym najbardziej lubisz pisać artykuły?

J.Ś.: Najbardziej lubię pisać o zwierzętach, gdyż bardzo je lubię.

W.K.: Czy pisanie artykułów jest dla Ciebie męczące?

J.Ś.: Pisanie artykułów nie jest dla mnie męczące, lecz sprawia mi przyjemność.

W.K.: Wolisz pisać ręcznie czy na komputerze?

J.Ś.: Zdecydowanie wolę pisać na komputerze, ponieważ nie boli tak ręka.

W.K.: Czy lubisz opisywać jakieś wydarzenia?

J.Ś.: Nie lubię opisywać wydarzeń, wolę pisać o zwierzętach lub jakichś miejscach.

W.K.: Wolisz zajęcia z dziennikarstwa w sali czy pracowni komputerowej?

J.Ś.: Dla mnie nie ma to znaczenia.

W.K.: Jaki jest twój ulubiony kolor?

J.Ś.: Najbardziej lubię biały, ale fioletowy też jest ładny.

W.K.: Co jest twoim hobby?

J.Ś.: Moim hobby jest czytanie książek i jeżdżenie na rolkach.

W.K.: Co robisz w wolnym czasie?

J.Ś.: Wolny czas spędzam czytając książki lub malując zwierzęta albo krajobrazy.

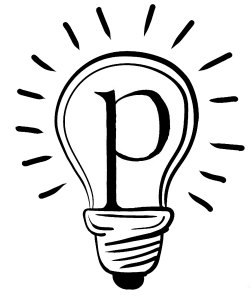
W.K.: Bardzo dziękuję za wywiad.

J.Ś.: Ja także.

Wywiad przeprowadziły:
Wiktoria Kuk i Julia Środulska

Rebusy!!!

dro

tor

kr

iec

wa

l

A

kr

t

chewka

Koala australijska

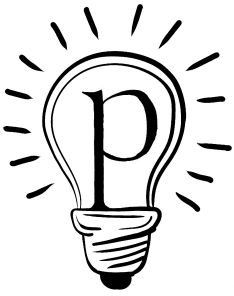
Koala australijska (*Phascolarctos cinereus*) jest to torbacz z rodziny koalowatych. Zwierzę to mieszka na drzewie, a schodzi z niego tylko wtedy, gdy chce przejść na inne drzewo. Koala jest roślinożercą, najczęściej je eukaliptusy, zamieszkuje wschodnią Australię. Dorosłe zwierzę zajada od 0.5-1 kilograma liści. Koala rzadko pije wodę, ponieważ pobiera ją z soczystych liści eukaliptusa, a gdy jest susza, to zapotrzebowanie na wodę jest większe, dlatego pije ją częściej. Żyje sama lub w nielicznych grupach. Długość jej ciała wynosi od 60-85 centymetrów, a waga waha się od 8-15 kilogramów.

Wiktoria Kuk

Milosz Pruchnicki

Świat roślin - przebiśnieg

Przebiśnieg - jeden z najwcześniej kwitnących kwiatów. Rośnie od lutego do kwietnia. Pochodzi z lasów południowej i środkowej Europy. Może mieć od 15-30 centymetrów wysokości.

W Polsce przebiśnieg to gatunek chroniony. Wszystkie części przebiśniegów są lekko trujące.

Jak wygląda przebiśnieg?

Przebiśniegi posiadają sześć działek kielicha w tym trzy zewnętrzne, eliptyczne i śnieżnobiałe są na szczycie zaokrąglone. Pozostałe trzy (wewnętrzne) są krótsze, z zieloną plamką na szczycie.

Płatki korony reagują na zmianę temperatury – zamykają się na noc i przy niekorzystnych

warunkach atmosferycznych.

Skąd pochodzi nazwa przebiśnieg?

Nazwa łacińska wywodzi się od greckiego gala – oznaczającego "mleko" i anthos – "kwiat", a nivalis w przybliżeniu oznacza "ze śniegu".

Nazwa polska wzięła się jednoznacznie od terminu kwitnienia – kwiaty tych roślin cebulowych pojawiają się bardzo wcześnie – często "przebijają się" przez śnieg.

Źródło: <https://zielonyogrodek.pl>
www.wikipedia.pl

Świat zwierząt - papugi

Papugi to najpopularniejsze i najbardziej kolorowe ptaki. Zamieszkują prawie wszystkie kontynenty świata. Na całym świecie jest 300 gatunków papug, które łatwo rozpoznać po innym kolorze upierzenia.

Największe ptaki

Do największych ptaków zaliczamy:

- Arę hiacyntową
- Arę żółtoskrzydłą
- Kakapo
- Araraunę
- Papugę popielatą

Ara żółtoskrzydła —>

Ararauna

Kakapo

Mówiące papugi

Papugi tego rodzaju nie posiadają strun głosowych, ale powietrze wydobywa się poprzez tchawicę. Do tych papug należą między innymi:

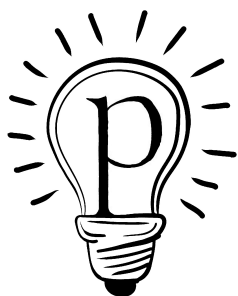
Papuga popielata

Amazonka niebieskoczelna.

Julia Środulska

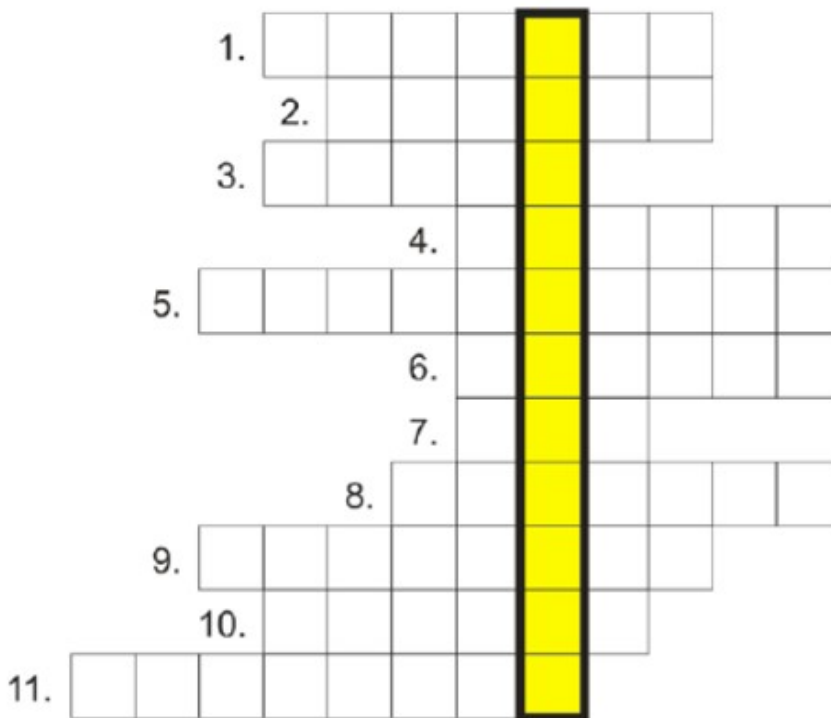

Rusz głową!!!

Rozwiąż krzyżówkę.

1. Kwiat z Holandii.
2. Wraca z ciepłych krajów po zimie.
3. Kotki na wierzbie.
4. Fioletowy zwiastun wiosny.
5. Budzi się z zimowego snu.
6. Wyrastają z pączków na drzewach.
7. Gwiżdżący czarny ptak lub wyspa grecka.
8. Wielkanocne kolorowe jajka.
9. Topimy ją 21 marca.
10. Pierwszy wiosenny miesiąc.
11. Żółty motylek.

Milosz Grabowski

REDAKTOR NACZELNA: Natalia Wójcik

SEKCJA DZIENNIKARSKA: Mikołaj Burkot, Patryk Ćwikowski, Daria Dutka, Miłosz Grabowski, Gabriela Hebrajska, Oliwia Kamińska, Wiktoria Kuk, Jakub Lewiński, Martyna Machowska, Mikołaj Pyrcioch, Julia Środulska, Bartosz Woźniak, Kinga Zielińska.

Opieka nad gazetką: mgr K. Holik, mgr M. Augustyn - Nowak